TSAO HSUEH-CHIN

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΚΑΜΑΡΑΣ

Ἢ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΡΙΔΗ

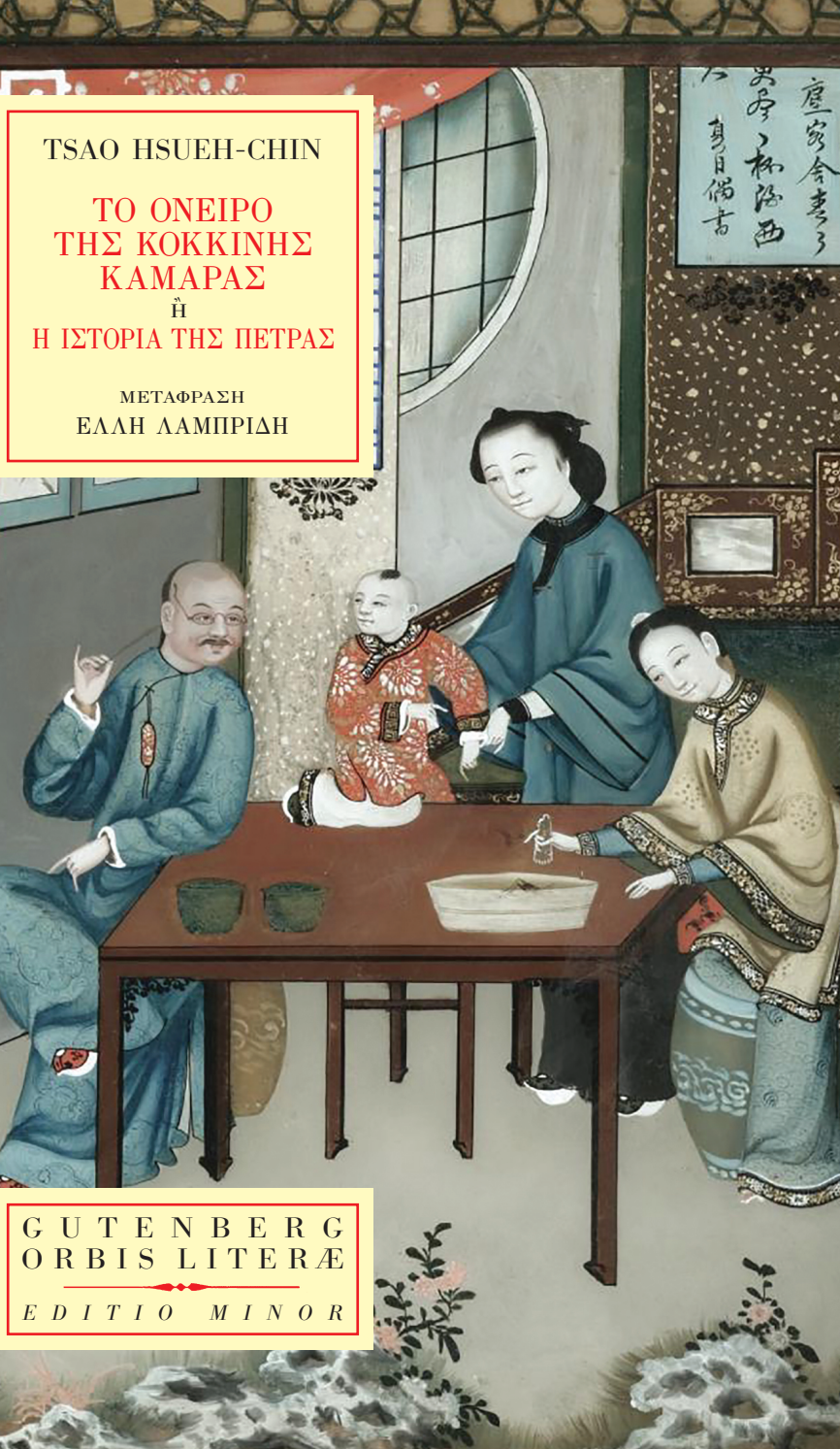

GUTENBERG
ORBIS LITERÆ

EDITIO MINOR

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΚΑΜΑΡΑΣ
Ἢ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

TSAO HSUEH-CHIN

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΡΙΔΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
DAVID HAWKES

EDITIO MINOR

GUTENBERG ORBIS LITERÆ

Ἀριστούργημα. Γιατί νὰ μὴν τὸ ξέρουμε στὴ Δύση; Καιρὸς εἶναι τὸ ἀγαπημένο μυθιστόρημα τῶν Κινέζων νὰ πάρει κι ἐδῶ τὴ θέση ποὺ τοῦ ἀξίζει.

THE GUARDIAN

Γιὰ τοὺς Κινέζους εἶναι ὅ,τι *Οἱ ἀδελφοὶ Καραμαζὸφ* γιὰ τοὺς Ρώσους καὶ τὸ *Ἀναζητώντας τὸν Χαμένο Χρόνο* γιὰ τοὺς Γάλλους.

THE NEW YORKER

Τὸ *Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα* καὶ τὸ *Ὅσα παίρνει ὁ ἄνεμος* τῶν Κινέζων. Τὸ διασημότερο ἐρωτικὸ τρίγωνο σὲ ὁλόκληρη τὴν Κίνα.

NATIONAL PUBLIC RADIO US

Τὸ καλύτερο μυθιστόρημα ποὺ δὲν διαβάσει ἀκόμα. Ὁ Σαίξπηρ τῆς Κίνας.

THE TELEGRAPH

Ἰδιοφυές. Τὸ κλασικότερο καὶ καλύτερο κινέζικο μυθιστόρημα ὅλων τῶν ἐποχῶν.

THE NEW YORK REVIEW OF BOOKS

Οἱ Μπούντενμπροοκς τῶν Κινέζων.

MARCEL REICH-RANICKI
FRANKFURTER ALLGEMEINE

Κανένα ἄλλο μυθιστόρημα δὲν μᾶς μαθαίνει τόσα γιὰ τὴν Κίνα καὶ τοὺς Κινέζους.

L' EXPRESS

Μοῦ ἄρεσε τόσο ποὺ τὸ ἔχω διαβάσει πέντε φορές. Ἀπὸ τὰ σημαντικότερα ἔργα τῆς κινέζικης λογοτεχνίας. Ὅλοι θὰ πρέπει νὰ τὸ διαβάσουν.

ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

Οἱ Ἄγγλοι τὸ συγκρίνουν μὲ τὸ *Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα*. Οἱ Γάλλοι μὲ τὸ *Ἀναζητώντας τὸν χαμένο χρόνο*. Οἱ Γερμανοὶ μὲ τοὺς *Μπούντεμπροοκς* τοῦ Τόμας Μάν. Οἱ Ρῶσοι μὲ τοὺς *Ἀδελφοὺς Καραμάζοφ*. Γιατί εἶναι τόσο ὡραῖο καὶ σημαντικὸ *Τὸ Ὄνειρο τῆς Κόκκινης Κάμαρας*; Ταξιδέψτε στὰ παλάτια τῆς αὐτοκρατορικῆς Κίνας, γνωρίστε τὸν σπουδαῖο πολιτισμό της καὶ ἀνακαλύψτε το. Παρέα σας ὁ παραχαϊδεμένος Πάο-γιού, ποὺ γεννήθηκε μὲ ἕνα κομμάτι νεφρίτη στὸ στόμα, καὶ τὰ πολλὰ ὡραῖα κορίτσια ποὺ φιλοξενοῦνται στὰ μέγαρα τῆς πολυμελοῦς οἰκογένειάς του.

Δὲν ἔχει χιόνια (χσούε) σὰν τοῦ Τσὶν Λὶγκ τὸ χιόνι.
Τῶν Χσούε τὰ πλούτη δὲ χωροῦν στοῦ βασιλιᾶ τ' ἁλώνι.

(Ἀπόγονοι τοῦ λόρδου Χσούε, κάποτε Τζοὺ-γουέν, Σὲ-ζέν. Τώρα πράκτορες τῶν ἀγορῶν γιὰ τὸ σπιτικὸ τοῦ Αὐτοκράτορα. Ὀχτὼ οἰκογένειες.)

—Καὶ τὰ τέσσερα αὐτὰ σόγια συγγενεύουν μὲ κάποιον τρόπο μεταξύ τους καὶ γνοιάζονται τὸ ἕνα γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ ἄλλου, σχολίασε ὁ κλητήρας ἐνῶ ὁ Γιοὺ-τσοὺν κοίταζε τὸν κατάλογο. Ὁ κατηγορούμενος Χσούε Πὰν εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς Χσούε ποὺ ὑπαινίσσεται τὸ τελευταῖο δίστιχο. Εὔκολο πράμα εἶναι νὰ ἐκδώσει κανεὶς ἔνταλμα γιὰ τὴ σύλληψή του, ἀλλὰ ἐξέτασε ἡ Ἐντιμότητά σας τὶς συνέπειες;

—Πῶς νὰ κανονίσομε λοιπὸν τὴν ὑπόθεση; ρώτησε ὁ Γιοὺ-τσούν. Ὑποθέτω πὼς ξέρεις ποῦ κρύβεται ὁ κατηγορούμενος.

—Μάλιστα, Ἐντιμότατε, ἀπάντησε ὁ κλητήρας. Ἴσως θὰ ἤθελε ἡ Ἀφεντιά σας νὰ μάθει τὰ καθέκαστα γιὰ τὴν ὑπόθεση. Ὁ σκοτωμένος λεγότανε Φὲγκ Χουάν. Ἔχασε τοὺς γονεῖς του ὅταν ἦταν παιδὶ καὶ ζοῦσε μόνος του. Τοῦ ἄρεσαν τ' ἀγοράκια καὶ δὲν εἶχε δείξει ποτέ του ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ κορίτσια ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἔτυχε νὰ ἰδεῖ τὴ δούλα γιὰ τὴν ὁποία πρόκειται... Ἀπὸ κάποια παράξενη συντυχία τῆς μοίρας, τοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση κι ἀποφάσισε νὰ τὴν ἀγοράσει καὶ νὰ τὴν παντρευτεῖ καὶ νὰ κόψει κάθε δοσοληψία μὲ τ' ἀγόρια. Γι' αὐτὸ περίμενε νά 'ρθει μιὰ τυχερὴ ἡμέρα γιὰ νὰ τὴν πάρει μέσα στὸ σπιτικό του. Ἀλλά, ὅπως ξέρει ἤδη ἡ Ἀφεντιά σας, ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὴν εἶχε ἀπαγάγει τὴν ξαναπούλησε στὸν Χσούε Πάν, μὲ τὴν ἰδέα νὰ τὸ σκάσει παίρνοντας μαζί του καὶ τὴν κοπέλα καὶ

τὴ διπλή της τιμή... Τὸν ἔπιασαν ὅμως καὶ τὸν ξυλοκόπησαν γερὰ οἱ ἀγοραστές. Τόσο ὁ Χσούε Πὰν ὅσο κι ὁ Φὲγκ Χουὰν ἤθελαν τὸ κορίτσι, καὶ κανένας ἀπὸ τοὺς δυὸ δὲ δεχόταν νὰ πάρει πίσω τὰ χρήματά του, κι ἔτσι ἀκολούθησε ὁ τρικούβερτος ἐκεῖνος καβγάς. Ὁ Φὲγκ Χουὰν ξυλοκοπήθηκε τόσο ἄγρια, ὥστε χρειάστηκε νὰ τὸν πᾶνε σηκωτὸ στὸ σπίτι του. Καὶ τρεῖς μέρες ἀργότερα πέθανε. Ὅπως κι ἂν εἶναι, ὁ Χσούε Πὰν δὲν ἄφησε τὸ περιστατικὸ αὐτὸ νὰ τοῦ χαλάσει τὰ σχέδια, καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴν Πρωτεύουσα σὰ νὰ μὴν εἶχε συμβεῖ τίποτα, μὲ τὴν πεποίθηση πὼς ἡ οἰκογένειά του θὰ τὰ κατάφερνε νὰ κανονίσει τὰ πράματα εὐνοϊκὰ γι' αὐτόν. Αὐτὰ ὡς γιὰ τὸν Χσούε Πάν, ἀλλὰ τὸ ἀξιοπερίεργο εἶναι πὼς τὸ κορίτσι ποὺ εἶχαν ἀπαγάγει εἶναι κάποια ποὺ τὴ γνωρίζει ἡ Ἐντιμότητά σας.

—Τὴ γνωρίζω ἐγώ;

—Μάλιστα, γιατὶ αὐτὴ κατὰ τύχη εἶναι ἡ Λωτός, ἡ κόρη τοῦ Τσὲν Σὶχ-γίν, ποὺ ἔμενε δίπλα στὸ Ναὸ τῆς Κολοκύθας καὶ ποὺ κάποτε στάθηκε βοηθὸς τῆς Ἐντιμότητάς σας.

Ὁ Γιοὺ-τσοὺν ἔτριβε τὰ μάτια του· δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψει.

—Ἀλήθεια μοῦ λές; ρώτησε. Ἀλλὰ ἐμένα μοῦ εἶπαν πὼς χάθηκε ὅταν ἦταν κάπου πέντε χρονῶν. Πῶς ἔτυχε καὶ δὲν τὴν πούλησαν πρωτύτερα, παρὰ μόνο τώρα;

—Αὐτοὶ ποὺ ἀνακατεύονται σὲ τέτοιες δουλειές, κρατοῦνε συνήθως τὰ θύματά τους ὅσο νὰ πατήσουν τὰ δώδεκα ἢ τὰ δεκατρία, ὁπότε βρίσκουν καλύτερη τιμὴ ἂν βγοῦν ὄμορφες, εἶπε ὁ κλητήρας. Ἐγὼ ἔπαιζα συχνὰ μὲ τὴ Λωτὸ ὅταν ἤμουνα γείτονάς της καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἀναγνώρισα ἀμέσως. Ἐξὸν ἀπ' αὐτό, ἔχει κι ἕνα σημάδι ἀπὸ γεννησιμιοῦ της, μιὰ μικρὴ κόκκινη κουκκίδα ἀνάμεσα στὰ δυὸ φρύδια... Κατὰ τύχη, ὁ κλέ-

φτης τῆς νοίκιασε ἕνα δωμάτιο στὸ σπίτι μου. Προσπάθησα νὰ κάνω μερικὲς ἐρωτήσεις στὸ κορίτσι, ἀλλὰ τὴν εἶχαν φοβίσει, καθὼς φαίνεται, μὲ τὸ ξύλο· ἐπέμενε πὼς ὁ ἀπαγωγέας της ἦταν ὁ ἀληθινός της πατέρας καὶ πὼς τὴν πουλοῦσε γιατὶ ἦταν φτωχός. Ὅταν τὴν ξαναρώτησα πιὸ ἐπίμονα, ἄρχισε νὰ κλαίει καὶ νὰ λέει πὼς δὲ θυμόταν τίποτα ἀπὸ τὰ μικράτα της. Τὴν ἡμέρα ποὺ τὴν εἶδε ὁ Φὲγκ Χουὰν κι ἀποφάσισε νὰ τὴν ἀγοράσει, τὴν ἄκουσα ν' ἀναστενάζει καὶ νὰ λέει μόνη της: «Ἐπιτέλους, τελείωσαν τὰ βάσανά μου». Ἀλλὰ στενοχωρέθηκε ὅταν ἄκουσε πὼς ἔπρεπε νὰ περιμένει ἄλλες τρεῖς μέρες. Τῆς ἔστειλα τὴ γυναίκα μου νὰ τὴν παρηγορήσει καὶ νὰ τὴ βεβαιώσει πὼς ὁ Φὲγκ Χουὰν θὰ τὴ μεταχειριζόταν καλά, γιατὶ ποτὲ ὡς τότε δὲν τοῦ εἶχε φαντάξει κανένα κορίτσι. Ποιός νὰ τὸ πίστευε πὼς θὰ γύριζαν ἔτσι τὰ πράματα; Ὁ Χσούε Πὰν εἶναι πασίγνωστος γιὰ τὴ βιαιότητά του καὶ τὸν κακὸ τρόπο ποὺ μεταχειρίζεται τοὺς ὑπηρέτες καὶ τὶς κοπέλες του.

—Τί κακότυχο ζευγάρι, ἀλήθεια! εἶπε ὁ Γιοὺ-τσοὺν στενάζοντας. Ἔτσι θὰ τὸ θέλησαν οἱ Οὐρανοί. Ἀλλὰ πῶς ἔτυχε νὰ τὴν ἀγαπήσει ὁ Φὲγκ Χουάν;* Ἀλλ' ἂς μὴ συζητοῦμε τοῦ κάκου γιὰ πράματα ποὺ δὲ μᾶς ἀφοροῦν κατευθεία. Τὸ ζήτημα τώρα εἶναι τί θὰ κάνομε σχετικὰ μὲ τὴν αἴτηση τοῦ Φὲγκ Χουάν.

—Ἐμένα μοῦ φαίνεται πὼς δὲν μπορεῖτε παρὰ ἕνα δρόμο νὰ διαλέξετε, εἶπε ὁ κλητήρας τοῦ Γιάμεν. Ἀπ' ὅ,τι ἄκουσα, οἱ Τσία καὶ οἱ Γουὰγκ φάνηκαν χρήσιμοι στὴν Ἀφεντιά σας ὡς γιὰ τὸν τωρινὸ διορισμό. Γιατί νὰ μὴ χρησιμοποιήσετε τὴν εὐκαιρία τούτη γιὰ νὰ δείξετε πόσο ἐκτιμᾶτε τὶς καλές τους ὑπηρεσίες;

—Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ τὸ κάνω, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πολὺ σοβαρὴ ὑπόθεση ὅπου χάθηκε μιὰ ζωή, εἶπε ὁ Γιοὺ-τσούν. Θὰ πρόδινα τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Αὐτοκράτορα

ἂν δὲν ἔφερνα τὸν Χσούε Πὰν στὸ δικαστήριο νὰ ὑποστεῖ τὴ δίκη του.

—Ἡ Ἐντιμότητά σας ἔχει δίκιο, φυσικά, εἶπε ὁ κλητήρας μὲ πονηρὸ χαμόγελο. Ἀλλὰ τέτοια εὐγενικὰ αἰσθήματα δὲν ἔχουν πέραση στὸν κόσμο ποὺ ζοῦμε. Ἂν ἐπιμένει ἡ Ἀφεντιά σας ν' ἀκολουθήσει τὴ νόμιμη πορεία, ὄχι μόνο θὰ σᾶς ἦταν ἀδύνατο νὰ ὑπηρετήσετε τὸν Αὐτοκράτορα γιὰ μακρότερο χρονικὸ διάστημα, ἀλλ' αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ βάλει σὲ κίντυνο καὶ τὸ ἴδιο τὸ πρόσωπό σας.

Ὁ Γιοὺ-τσοὺν πολέμησε λίγην ὥρα σιωπηλὰ μὲ τὴ συνείδησή του, καὶ ὕστερα εἶπε:

—Τί προτείνεις λοιπόν;

—Σκέφτηκα πολὺ βαθιὰ καὶ προσεχτικὰ τὸ ζήτημα, κι ἔχω νὰ ὑποβάλω στὴν ἔγκριση τῆς Ἐντιμότητάς σας ἕνα σχέδιο, εἶπε ὁ κλητήρας. Αὔριο μπορεῖ ἡ Ἐντιμότητά σας νὰ ἐκδώσει τὸ ἔνταλμα γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ ἐνόχου στὴ δημόσια συνεδρίαση τοῦ δικαστηρίου. Φυσικὰ ὁ ἔνοχος δὲ θὰ εἶναι στὴ διάθεσή μας καὶ ὁ κατήγορος θὰ ἐξακολουθήσει νὰ ὑποστηρίζει τὴν ἄποψή του. Μπορεῖτε τότε νὰ καλέσετε γι' ἀνάκριση μερικὰ μέλη τῆς οἰκογένειας τῶν Χσούε. Στὸ μεταξὺ θὰ τοὺς ὁρμηνέψω ἐγὼ νὰ ποῦνε πὼς ὁ Χσούε Πὰν πέθανε ξαφνικά, καὶ νὰ ὁρκιστοῦνε γι' αὐτό. Ἡ Ἐντιμότητά σας θὰ διακηρύξει τότε πὼς ὁ ξαφνικὸς θάνατος τοῦ Χσούε Πὰν φαίνεται πὼς ὑποδεικνύει κάποιαν ὑπερφυσικὴ ἐπέμβαση καὶ πὼς θὰ συμβουλευτεῖτε σχετικὰ τὰ πνεύματα μὲ τὸ μέσον τῆς μαγικῆς γραφῆς. Ὅλ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ γίνουνε στὴ δημόσια συνεδρίαση τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἡ Ἐντιμότητά σας μπορεῖ τότε νὰ διακηρύξει πὼς ὁ Χσούε Πὰν καὶ ὁ Φὲγκ Χουὰν ἦταν ἐχτροὶ κατὰ τὴν προηγουμένη ζωή τους καὶ πὼς ὁ θάνατος τοῦ Φὲγκ Χουὰν ἦταν πράξη θεϊκῆς ἀνταπόδοσης ἀποφασισμένη ἀπὸ τὴ μοίρα. Ὁ ξαφνι-

κὸς θάνατος τοῦ Χσούε Πὰν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ σὰ δεῖγμα ἐπέμβασης τοῦ Ἄλλου Κόσμου κατόπιν τῶν παραπόνων τοῦ πνεύματος τοῦ Φὲγκ Χουάν. Ἔτσι ἡ Ἐντιμότητά σας μπορεῖ ν' ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐξὸν ἀπὸ τὸν ἀπαγωγέα, κι αὐτὸς πρέπει νὰ τιμωρηθεῖ παραδειγματικά. Ἀφοῦ οἱ κατήγοροι δὲν εἶναι στενοὶ συγγενεῖς τοῦ Φὲγκ Χουάν, θὰ ἀποσύρουν εὐχαρίστως τὴ μήνυσή τους ἂν ἡ Ἐντιμότητά σας τοὺς ἐπικυρώσει χίλιες ἢ καὶ πεντακόσιες οὐγγίες ἀσήμι γιὰ τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας τοῦ Φὲγκ Χουάν. Τί νομίζει ἡ Ἐντιμότητά σας γιὰ τὸ σχέδιό μου;

Ὁ Γιοὺ-τσοὺν δὲν ἤθελε ν' ἀποδώσει στὸν κλητήρα πολλὴν ἀξία γιὰ τὴν ἐπινόησή του, γι' αὐτὸ ἀπάντησε:

—Φοβοῦμαι πὼς δὲν κάνει. Πρέπει νὰ συλλογιστῶ βαθιὰ τὸ ζήτημα μόνος μου καὶ νὰ ἰδῶ μὲ ποιόν τρόπο μποροῦμε καλύτερα νὰ ἱκανοποιήσομε τόσο τὸν μηνυτὴ ὅσο καὶ τὸ ἀκροατήριο τοῦ δικαστηρίου.

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως ἔλυσε τὸ ζήτημα οὐσιαστικὰ κατὰ τὸν τρόπο ποὺ εἶχε ὑποδείξει ὁ κλητήρας. Δὲ βρῆκε καμιὰν ἀντίρρηση ἀπὸ μέρους τῶν μηνυτῶν, γιατί, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ κλητήρας, δέχτηκαν μὲ προθυμία τὴν ἀποζημίωση ποὺ τοὺς ἐπιδικάστηκε. Ὕστερα ἔγραψε στὸν Τσία Τσὲγκ καὶ στὸ στρατηγὸ Γουὰγκ Τζοὺ-τὲγκ ἀνακοινώνοντάς τους πὼς ἡ ὑπόθεση τοῦ Χσούε Πὰν εἶχε κανονιστεῖ ἱκανοποιητικὰ καὶ ὅτι δὲ χρειάζεται ν' ἀνησυχοῦν πιὰ γι' αὐτήν. Ἀργότερα βρῆκε μιὰ πρόφαση νὰ ἐξορίσει τὸν κλητήρα σ' ἕνα μακρινὸ τόπο, γιατὶ δὲν ἤθελε νά 'χει στὸ περιβάλλον του κανένα ποὺ νὰ γνωρίζει τὴν περασμένη ζωή του καὶ ποὺ μποροῦσε κάποτε νὰ μιλήσει γι' αὐτήν.

Ὁ Χσούε Πάν, πάλι, ἤτανε μοναχογιός. Ὁ πατέρας του εἶχε πεθάνει ὅταν αὐτὸς ἦταν ἀκόμη μικρός, καὶ γι' αὐτὸ ἡ μητέρα του τὸν εἶχε παραχαϊδέψει. Ἤτανε

σχεδὸν ἀγράμματος, ἂν καὶ καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια ποὺ «γύρω στὸν ἀέρα της σαλεύει τὸ ἄρωμα τῶν βιβλίων». Ἦταν αὐθάδης καὶ ὀξύθυμος ἀπὸ φυσικοῦ του, καὶ σπάταλος καὶ διεφθαρμένος στὸν τρόπο τῆς ζωῆς του. Ἂν καὶ ἐμφανιζόταν ὡς ἔμπορος καὶ πράκτορας γιὰ τὶς ἀγορὲς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ ἐμπόριο καὶ στηριζόταν ἐντελῶς στοὺς διευθυντὲς τῶν γραφείων του καὶ στοὺς ἔμπιστους ὑπηρέτες του. Ἡ μητέρα του ἦταν ἀδερφὴ τοῦ στρατηγοῦ Γουὰγκ Τζοὺ-τέγκ, διοικητῆ τῆς Φρουρᾶς στὴν Πρωτεύουσα, καὶ τῆς Κυρίας Γουάγκ, ποὺ ἦταν γυναίκα τοῦ Τσία Τσέγκ. Ἦταν ἑπομένως στενὴ συγγενὴς τῆς οἰκογένειας στὸ Γιοὺγκ-κουὸ-φού, καὶ ἦταν γνωστὴ μεταξὺ τῶν Τσία μὲ τὸν τίτλο τῆς «Χσούε Γὶ-μά».* Ἦταν κάπου σαράντα χρονῶ, κι ἐξὸν ἀπὸ τὸν Χσούε Πὰν εἶχε καὶ μιὰ κόρη μὲ τ' ὄνομα Πολύτιμη Ἀρετή, λίγα χρόνια μικρότερη ἀπὸ τὸν Χσούε Πάν. Ἡ κόρη ἦταν ὡραία ὅσο καὶ καλοσυσταζούμενη. Ὁ πατέρας της τὴν ἀγαποῦσε τρυφερά. Τῆς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ σπουδάσει στὸ σπίτι μὲ ἰδιαίτερο δάσκαλο, καὶ στὰ γράμματα βγῆκε δέκα φορὲς καλύτερη ἀπὸ τὸν Χσούε Πάν. Ἀλλὰ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της δὲν εἶχε πιὰ μυαλὸ γιὰ σπουδές. Κατάλαβε πόσο ἀνεύθυνος ἦταν ὁ ἀδερφός της κι ἀποφάσισε πὼς χρέος της ἦταν νὰ μοιραστεῖ τὶς ἔγνοιες καὶ τὰ βάρη τῆς μητέρας της.

Οἱ Χσούε πήγαιναν τώρα στὴν Πρωτεύουσα γιὰ τρεῖς λόγους: πρῶτο, ἡ Χσούε Γὶ-μὰ ἤθελε νὰ παρουσιάσει τὴν κόρη της ὡς ὑποψήφια γιὰ τὴ θέση τῆς Δεσποινίδας τῆς Τιμῆς στὸν Οἶκο τοῦ Αὐτοκράτορα· δεύτερο, εἶχε πολλὰ χρόνια νὰ ἰδεῖ τὴν ἀδερφή της καὶ τὸν ἀδερφό της· καὶ τρίτο, ὁ Χσούε Πὰν ἤθελε, κατ' ἐπίφαση, νὰ ὑποβάλει σὲ λογιστικὸ ἔλεγχο τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων μαγαζιῶν καὶ ἀποθηκῶν τῆς οἰκογένειας στὴν Πρωτεύουσα, ἂν καὶ ὁ πραγματικός

του σκοπὸς ἦταν οἱ διασκεδάσεις καὶ τὰ θεάματα τῆς μητρόπολης.

Λίγο πρὶν φτάσουν οἱ Χσούε στὴν Πρωτεύουσα, ἔμαθαν πὼς ὁ στρατηγὸς Γουὰγκ εἶχε διοριστεῖ στρατιωτικὸς ἐπιθεωρητὴς σὲ ἐννέα ἐπαρχίες καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ φύγει γιὰ νὰ πάει στὴν καινούργια του θέση. Αὐτὰ τὰ νέα εὐχαρίστησαν πολὺ τὸν Χσούε Πάν, γιατὶ ἂν ἡ μητέρα του ἔμενε μὲ τὸν ἀδερφό της, ὅπως τὸ εἶχε σκοπό, αὐτὸς δὲ θὰ ἦταν τόσο ἐλεύτερος νὰ κάνει ὅ,τι τοῦ κάπνιζε. Γι' αὐτὸ πρότεινε στὴ μητέρα του ν' ἀνοίξουν ἕνα ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ εἶχαν στὴν Πρωτεύουσα. Ἡ μητέρα του μάντεψε γιατί τῆς ἔκανε αὐτὴ τὴν πρόταση.

—Μποροῦμε νὰ μείνομε μὲ τὴ θεία σου, εἶπε. Εἶμαι βέβαιη πὼς θὰ προσβληθεῖ ἂν δὲν πᾶμε στὸ σπίτι της. Ἔχω τόσα χρόνια νὰ τὴν ἰδῶ, καὶ θὰ ἤθελα νὰ μείνω μαζί της. Ἂν φοβᾶσαι πὼς στὴν περίπτωση αὐτὴ δὲ θὰ εἶσαι τόσο ἐλεύτερος ὅσο θέλεις, μπορεῖς νὰ πᾶς νὰ μείνεις κάπου μόνος σου, ἀλλὰ ἐγὼ κι ἡ ἀδερφή σου θὰ μείνομε στῆς θείας σου.

Ὅπως τὸ περίμενε ἡ Χσούε Γὶ-μά, ἡ κυρία Γουὰγκ τὴν παρακάλεσε ἐπίμονα νὰ μείνει στὸ Γιοὺγκ-κουὸ-φού... Τὶς ἐγκατέστησαν στὴν Αὐλὴ τῶν Μυρωδάτων Ἀχλαδιῶν, στὸ βορειοδυτικὸ ἄκρο τοῦ Μεγάρου. Εἶχε δική της εἴσοδο ἀπὸ τὸ δρόμο καὶ συνδεόταν μὲ τὸ συγκρότημα τῆς Κυρίας Γουὰγκ μ' ἕνα σκεπαστὸ διάδρομο, ἔτσι ὥστε ἡ Χσούε Γὶ-μὰ καὶ ἡ κόρη της μποροῦσαν νὰ ἐπισκέπτονται τὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα τοῦ Γιοὺγκ-κουὸ-φοὺ χωρὶς νά 'χουν ἀνάγκη νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ πύλη. Καὶ πράγματι, πήγαιναν ἐκεῖ σχεδὸν κάθε μέρα, κάποτε μετὰ τὸ πρόγευμα, κάποτε τὸ βράδυ. Ἡ μητέρα ἐπισκεπτόταν τὴν ἀδερφή της καὶ τὴ Μητριάρχισσα, ἐνῶ ἡ Πολύτιμη Ἀρετὴ πήγαινε νὰ ἰδεῖ τὶς τρεῖς Ἄνοιξες καὶ τὴ Μαύρη

Νεφρίτη. Οὔτε καὶ λυπόταν γιὰ τίποτα ὁ Χσούε Πάν· γιατὶ γρήγορα βρῆκε ἀνάμεσα στοὺς νέους τοῦ σογιοῦ τῶν Τσία πολλοὺς συντρόφους μὲ τὰ ἴδια γοῦστα, καὶ μαζί τους γλεντοῦσε, ἔπινε, ἔπαιζε χαρτιὰ ἢ ἐπισκεπτόταν τὶς συνοικίες τῶν ἑταιρῶν. Ἀνακάλυψε μάλιστα πὼς εἶχε πολλὰ νὰ μάθει ἀπὸ τοὺς νέους του φίλους. Γιατὶ μόλο ποὺ ὁ Τσία Τσὲγκ ἐπέβαλλε αὐστηρὴ πειθαρχία, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ξέρει ὅλα ὅσα γίνονταν ἀπὸ τοὺς νέους συγγενεῖς του. Ἐξὸν ἀπ' αὐτό, ὁ Τσία Γκέν, ποὺ ἦταν ὁ ἐπίσημος ἀρχηγὸς τῆς οἰκογένειας, δὲν ἔκανε οὔτε αὐτὸς ζωὴ ἐντελῶς ἄμεμπτη. Κι ἔτσι λοιπὸν ὁ Χσούε Πὰν βρέθηκε ἀπολύτως ἐλεύθερος ν' ἀκολουθήσει τὶς κλίσεις καὶ τὰ σχέδιά του, κι ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέα ν' ἀνακαινίσει καὶ ν' ἀνοίξει ἕνα ἀπὸ τὰ σπίτια του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.

Ὅπου ὁ Ἀκόλουθος τῆς Θεϊκῆς Πέτρας δὲν ἀναγνωρίζει τὰ παλιά του λημέρια. Κι ἡ Θεὰ τῆς Ἀπογοήτευσης δὲν κατορθώνει νὰ ξυπνήσει τὸν πρώην ὑπασπιστή της.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφτασε ἡ Μαύρη Νεφρίτη στὸ Γιοὺγκ-κουὸ-φού, ἡ Μητριάρχισσα τῆς εἶχε ἀφιερώσει ὅλη τὴν ἀγάπη καὶ τὶς τρυφερὲς φροντίδες ποὺ ἐπιφύλασσε ἄλλοτε στὸν Πάο-γιού. Ἡ νεοφερμένη κατεῖχε τώρα θερμότερη γωνιὰ στὴν καρδιὰ τῆς Μητριάρχισσας παρὰ οἱ τρεῖς Ἄνοιξες, οἱ ἀληθινές της ἐγγονές.* Ἡ Μαύρη Νεφρίτη κι ὁ Πάο-γιοὺ εἶχαν πλησιάσει καὶ γίνει πιὸ οἰκεῖοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ὄχι μόνο γιατὶ μοιράζονταν τὸ ἴδιο διαμέρισμα, ἀλλὰ κι ἐξαιτίας τῆς φυσικῆς ἀνταπόκρισης μεταξύ τους, ποὺ εἶ-

χε φανερωθεῖ στὴν πρώτη τους συνάντηση. Νά ὅμως ποὺ τώρα ἐμφανίστηκε στὴ σκηνὴ ἡ Πολύτιμη Ἀρετή. Ἂν καὶ ἦταν λίγο μόνο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ Μαύρη Νεφρίτη, ἔδειχνε κατανόηση καὶ λεπτὰ φερσίματα πολὺ ἀνώτερα τῆς ἡλικίας της. Δὲν ἦταν καθόλου χαϊδεμένη, κι ἦταν πάντα πρόθυμη νὰ δώσει εὐχαρίστηση στοὺς ἄλλους καὶ νὰ συμμεριστεῖ τὸ πνεῦμα κάθε περίστασης· ἦταν καλὴ μὲ τοὺς ὑποταχτικούς της καὶ τὶς ὑπηρέτριές της. Ἀντίθετα, ἡ Μαύρη Νεφρίτη ἦταν κάπως ἀγέρωχη καὶ κρατιόταν μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτό, σὲ λίγο, ἡ Πολύτιμη Ἀρετὴ κέρδισε τὴν ἐγκάρδια ἀγάπη ὅλων, καὶ ἡ Μαύρη Νεφρίτη δὲν μποροῦσε νὰ μὴν αἰσθάνεται κάποια ζήλια. Ἡ Πολύτιμη Ἀρετὴ δὲ φαινόταν πὼς καταλάβαινε τὴν κατάσταση ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἡ παρουσία της.

Ὅσο γιὰ τὸν Πάο-γιού, ἦταν τόσο ἁπλὸς ἀπὸ φυσικοῦ του καὶ τόσο ἀπονήρευτος, ποὺ τὸ φέρσιμό του ἔδινε τὴν ἐντύπωση στὸν κόσμο πὼς ἦταν παράξενος, καὶ ἴσως ἴσως καὶ τρελός. Μεταχειριζόταν ὅλο τὸν κόσμο μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ποτὲ δὲ στοχαζόταν τὸ βαθμὸ τῆς συγγένειας τοῦ ἑνὸς σχετικὰ μὲ τοῦ ἄλλου. Συχνά, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνει, πρόσβαλλε τὴ Μαύρη Νεφρίτη, κάποτε ἀκριβῶς μὲ τὶς προσπάθειές του νὰ τὴν εὐχαριστήσει. Καὶ ὅταν γινόταν κάτι τέτοιο, πάντα ὁ Πάο-γιοὺ ἔκανε πρῶτος τὶς ἐξιλεωτικὲς προσπάθειες.

Μιὰ μέρα, τὸν καιρὸ ποὺ οἱ δαμασκηνιὲς στὸ περιβόλι τοῦ Νὶγκ-κουὸ-φοὺ ἦταν ὁλάνθιστες, ἡ Γιοὺ-σίχ, ἡ γυναίκα τοῦ Τσία Γκέν, βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ προσκαλέσει τὴ Μητριάρχισσα, τὴν Κυρία Γουάγκ, τὴν Κυρία Χσὶγκ καὶ ἄλλα μέλη τοῦ Γιοὺγκ-κουὸ-φοὺ σὲ μιὰ γιορτὴ γιὰ τοὺς ἀνθοὺς τῆς δαμασκηνιᾶς. Δὲν ἔτυχε τίποτα τὸ ἀξιοπαρατήρητο σ' αὐτήν. Δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀπὸ τὶς οἰκογενειακὲς συγκεντρώσεις τῆς ἐποχῆς. Μετὰ τὸ δεῖπνο, ὁ Πάο-γιοὺ εἶπε πὼς ἔνιωθε

λίγο κουρασμένος καὶ ἤθελε νὰ πάρει ἕναν ὑπνάκο.

—Ἔχομε ἕτοιμη μιὰ κάμαρα γιὰ τὸ θεῖο Πάο, εἶπε στὴ Μητριάρχισσα ἡ Τσὶν-σίχ. Θὰ τὸν πάω μέσα καὶ θὰ τὸν βάλω νὰ ξεκουραστεῖ ὄμορφα ὄμορφα.

Ἡ Τσὶν-σὶχ ἦταν ἡ γυναίκα τοῦ Τσία Γιοὺγκ καὶ ἡ εὐνοουμένη νύφη — ἀπὸ δισέγγονο τῆς Μητριάρχισσας. Ἦταν πολὺ ὡραία καὶ νέα γυναίκα, μὲ λυγερὴ κορμοστασιὰ καὶ πολὺ εὐγενικιὰ καὶ καλοπροαίρετη διάθεση. Ἡ Μητριάρχισσα αἰσθάνθηκε πὼς ἦταν ἀσφαλὲς νὰ ἐμπιστευθεῖ τὸν Πάο-γιοὺ στὰ χέρια της.

Τὸ δωμάτιο ὅπου πῆγε τὸν Πάο-γιοὺ ἡ Τσὶν-σὶχ ἦταν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια διαμερίσματα τοῦ Νὶγκ-κουὸ-φοὺ κι ἐπιπλωμένο μὲ πολυτέλεια, ἀλλὰ στὸν Πάο-γιοὺ δὲν ἄρεσε ἡ κεντρικὴ ζωγραφισμένη μεταξωτὴ λουρίδα στὸν τοῖχο, ποὺ εἰκόνιζε τὸ σοφὸ τῆς δυναστείας τῶν Χάν, τὸν Λίου Χσιάγκ, καθὼς δεχόταν τὴ θεία φώτιση. Ὁ Πάο-γιοὺ εἶχε ἀκόμη ζωηρότερες ἀντιρρήσεις γιὰ τὶς λουρίδες ποὺ κρέμονταν ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κεῖ τοῦ μεσαίου τοίχου, γιατὶ σ' αὐτὲς ἦταν γραμμένο τὸ δίστιχο:

Ἂν ξέρεις πέρα ὡς πέρα τοὺς τρόπους τοῦ κόσμου,
αὐτὸ εἶναι ἀληθινὴ γνώση.
Κι ἂν ἀκολουθεῖς σὲ κάθε λεπτομέρεια τὶς συνήθειες
τῆς κοινωνίας, αὐτὸ εἶναι ἀληθινὴ τελειότητα.

—Μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατο νὰ κοιμηθῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο, δήλωσε ὁ Πάο-γιού.

—Ἂν δὲ σ' ἀρέσει αὐτὸ τὸ δωμάτιο, φοβοῦμαι πὼς κανένα ἄλλο δὲ θὰ σοῦ ἀρέσει, εἶπε ἡ Τσὶν-σίχ, καὶ πρόσθεσε: Ἐκτὸς ἂν θέλεις νὰ χρησιμοποιήσεις τὸ δικό μου.

Ὁ Πάο-γιοὺ συμφώνησε χαμογελώντας, ἀλλὰ ἡ ντανντά του, ἡ Λὶ-μά, ἀντιμίλησε λέγοντας:

—Δὲν εἶναι διόλου καθωσπρέπει νὰ κοιμηθεῖ ἕνας

θεῖος στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς γυναίκας τοῦ ἀνεψιοῦ του.

—Μὴ λὲς τέτοια γελοῖα πράματα, ἀπάντησε γελώντας ἡ Τσὶν-σίχ. Ὁ θεῖος Πάο εἶναι μικρὸ ἀγόρι, ἂν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὸ πῶ. Δὲν εἶδες τὸ μικρό μου ἀδερφὸ ὅταν ἦρθε νὰ μᾶς ἐπισκεφτεῖ τὸν περασμένο μήνα; Ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἡλικία τοῦ θείου Πάο, ἀλλὰ εἶναι κάπως πιὸ ψηλός.

—Ποῦ εἶναι ὁ ἀδερφός σου; ρώτησε ὁ Πάο-γιού, γιατὶ ἤθελε νὰ δεῖ τί λογῆς ἦταν ὁ ἀδερφὸς τῆς ὡραίας Τσὶν-σίχ. Φέρε μού τον νὰ τὸν γνωρίσω.

—Γύρισε στὸ σπίτι μας, μίλια μακριὰ ἀπὸ δῶ, ἀπάντησε ἡ Τσὶν-σίχ. Θὰ τὸν συναντήσεις καμιὰ ἄλλη φορά.

Ὁ Πάο-γιοὺ διαισθάνθηκε μιὰ λεπτότατη κι ὅμως μεθυστικὴ εὐωδιὰ μόλις μπῆκε στὸ δωμάτιο τῆς Τσὶν-σίχ. Στὸν τοῖχο κρεμόταν μιὰ ζωγραφιὰ ἀπὸ τὸν Τὰγκ Γίν, μὲ τὸν τίτλο *Μιὰ κυρία ἀναπαύεται κάτω ἀπὸ τὴν μπεγκόνια*, κι ἕνα ποίημα ἦταν γραμμένο ἀποκάτω, ἑνὸς ποιητῆ τῆς δυναστείας τῶν Σούνγκ.

Ἐλαφριὰ δροσιὰ διαποτίζει τὰ ὄνειρά της
γιατὶ εἶναι ἄνοιξη.
Ἡ εὐωδιὰ τὴ μεθάει σὰν κρασί.

Ἀπάνω στὸ τραπέζι, καταμεσῆς, στεκόταν ἕνας καθρέφτης ποὺ τὸν εἶχε κάποτε μεταχειριστεῖ ἡ Αὐτοκράτειρα Γοὺ Τσὲ-τιέν. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά του ἦταν μιὰ χρυσὴ πιατέλα ποὺ πάνω της εἶχε κάποτε χορέψει ἡ εὐκίνητη Τσάο Φέι-γὲν κι ἀπάνω στὴν πιατέλα ἦταν ἕνα κυδώνι ποὺ εἶχε πετάξει ὁ Ἂν Λοὺ-σὰν παιγνιδιάρικα στὴν ὄμορφη Γιὰγκ Κουέι-φέι. Τὸ σκαλιστὸ κρεβάτι εἶχε κάποτε ἀγκαλιάσει τὴν πριγκίπισσα Σοὺ Γιάγκ, καὶ οἱ κουρτίνες ἀπὸ μαργαριτάρι εἴχανε γίνει ἀπὸ τὰ χέρια τῆς πριγκίπισσας Τοὺγκ Τσάγκ.*

—Μοῦ ἀρέσει πολὺ τὸ δωμάτιό σου, ἀναφώνησε ἐνθουσιασμένος ὁ Πάο-γιού.

—Ταιριάζει σὲ θεούς, ἂν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφραστῶ ἔτσι, ἀπάντησε χαμογελώντας ἡ Τσὶν-σίχ.

Ἅπλωσε τὴ μεταξωτὴ κουβέρτα ποὺ εἶχε κάποτε πλύνει ἡ Χσὶ-σὶχ κι ἔσιαξε στὴ θέση του τὸ κεντημένο μαξιλάρι ποὺ εἶχε κάποτε ἀγκαλιάσει ἡ Κόκκινη Παρθένα. Ἡ ντανταὶ τοῦ Πάο-γιοὺ ἀποχώρησε ἀφοῦ τὸν ἐβοήθησε νὰ ξαπλώσει. Ἔμειναν μόνον οἱ τέσσερις προσωπικές του καμαριέρες —ἡ Διαπεραστικὴ Εὐωδιά, τὸ Ζωηρὸ Σχέδιο, ὁ Φθινοπωρινὸς Οὐρανὸς καὶ ἡ Μοσχάτη Σελήνη—, καὶ ἡ Τσὶν-σὶχ τὶς παρακίνησε νὰ βγοῦν ἔξω καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὰ γατάκια ποὺ ἔπαιζαν κάτω ἀπὸ τὸ γεῖσο τῆς σκεπῆς.

Ὁ Πάο-γιοὺ ἀποκοιμήθηκε σχεδὸν τὴ στιγμὴ ποὺ ἔκλεισε τὰ μάτια του. Στ᾽ ὄνειρό του φάνηκε πὼς ἀκολουθοῦσε τὴν Τσὶν-σὶχ σ᾽ ἕνα θαυματουργὸ τόπο, ὅπου τὰ μέγαρα καὶ οἱ ναοὶ ἦταν ἀπὸ νεφρίτη καὶ χρυσάφι καὶ οἱ κῆποι ἦταν γεμάτοι ἀπὸ ἐξαίσιους ἀνθούς. Ὁ Πάο-γιοὺ ἦταν γεμάτος χαρά. Ἔλεγε μέσα του πὼς πολὺ εὐχαρίστως θὰ περνοῦσε ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωή του ἐκεῖ πέρα. Ἔξαφνα ἄκουσε κάποιον ποὺ τραγουδοῦσε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ λόγγου:

Ὡσὰν τὰ σύννεφα ποὺ ἀλλάζουν σχῆμα χάνονται
τὰ ὄνειρα τῆς ἄνοιξης,
τὰ λούλουδα ποὺ πέφτουν κολυμποῦν μὲ τὸ ρέμα
καὶ δὲ γυρίζουν πιά.
Ἀκοῦστε, ἐρωτευμένοι, ὅπου κι ἂν εἴσαστε, τὰ λόγια μου,
εἶναι τρέλα σωστὴ νὰ κυνηγάει κανεὶς τὴ λύπη
καὶ τὴ νοσταλγία.

Τὸ τραγούδι ἀντηχοῦσε ἀκόμα στ᾽ ἀφτιὰ τοῦ Πάο-γιού, ὅταν φανερώθηκε μπροστά του μιὰ θεϊκὴ νεράι-

δα μὲ τέτοια χάρη κι ὀμορφιά, ποὺ δὲ βρίσκονται στὸν ἐπίγειο κόσμο. Ὁ Πάο-γιοὺ τὴ χαιρέτησε καὶ εἶπε:

—Ἀθάνατη ἀδερφή, ποῦθε ἦρθες καὶ ποῦ πηγαίνεις; Ἔχω χάσει τὸ δρόμο μου. Βοήθησέ με, σὲ παρακαλῶ.

Ἡ θεὰ ἀπάντησε:

—Εἶμαι ἡ Θεὰ τῆς Ἀπογοήτευσης. Κατοικῶ στὴν ἐπικράτεια τῆς Λύπης τοῦ Χωρισμοῦ, στὸν Ὠκεανὸ τῆς Νοσταλγίας. Γνοιάζομαι γιὰ τὰ παράπονα κάθε ἄτυχης κοπέλας, ὅλων τῶν θλιμμένων ἐραστῶν, τῆς ἀγάπης ποὺ χρωστᾶνε καὶ τῶν πόθων τους ποὺ δὲν ἐκπληρώθηκαν. Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ σὲ συνάντησα. Ὁ τόπος μου δὲν εἶναι μακριὰ ἀπὸ δῶ. Δὲν ἔχω πολλὰ νὰ σοῦ προσφέρω, ἀλλὰ ἔχω μερικὰ τρυφερὰ φύλλα τσαγιοῦ ποὺ τὰ μάζεψα μόνη μου καὶ λίγα κουμάρια μὲ δικό μου κρασί. Ἔχω πολλὲς τραγουδίστρες γυμνασμένες σ' ἐξωτικοὺς χορούς, καὶ μόλις συμπλήρωσα ἕναν κύκλο δώδεκα τραγουδιῶν ποὺ τὰ ὀνομάζω «Ὄνειρα τῆς Κόκκινης Κάμαρας». Γιατί δὲν ἔρχεσαι μαζί μου;

Μιὰ καὶ ἡ Τσὶν-σὶχ εἶχε τώρα ἐξαφανιστεῖ, ὁ Πάο-γιοὺ ἀκολούθησε τὴ θεὰ κι ἔφτασε σὲ μιὰ τοποθεσία ὅπου ἐδέσποζε μιὰ τεράστια Πέτρα, ποὺ στὴν ἐπιφάνειά της ἦταν χαραγμένες οἱ λέξεις «Μεγάλο Κενό, Χώρα τῆς Ψευδαίσθησης». Ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ τίτλου ἦταν χαραγμένο τὸ ἀκόλουθο δίστιχο:

Ὅταν λογίζεται γι' ἀληθινὸ κεῖνο ποὺ δὲν ὑπάρχει,
τότε ἡ πραγματικότητα γίνεται ψέμα.
Κι ὅταν γιὰ ὕπαρξη περνάει ἡ ἀνυπαρξία,
τότε ἡ ὕπαρξη γίνεται ἀνυπαρξία.

Περνώντας κάτω ἀπὸ τὴν ἀψίδα, ὁ Πάο-γιοὺ βρέθηκε μπροστὰ στὴν πύλη ἑνὸς παλατιοῦ, καὶ πάνωθέ της ἦταν ἡ ἐπιγραφὴ «Θάλασσα τοῦ Πάθους καὶ Οὐρανὸς τῆς Ἀγάπης». Τὸ δίστιχο ἦταν τὸ ἀκόλουθο:

Αἰώνια σὰν τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ –
καμιὰ ἀγάπη, ὅσο καὶ παλιά, δὲν πεθαίνει.
Ἄχρονη ὡσὰν τὸ φῶς καὶ τὴ σκιά,
ποτὲ δὲν ξεπληρώνεται χρέος
τῆς αὔρας καὶ τοῦ φεγγαρόφωτου.

Ὁ Πάο-γιοὺ ἦταν πολὺ νέος ἀκόμη γιὰ νὰ καταλάβει τὸ νόημα τοῦ ποιήματος αὐτοῦ. Εἶχε κάποια ἀόριστη ἰδέα γιὰ τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἰδέα τί σήμαιναν ἡ αὔρα καὶ τὸ φεγγαρόφωτο. Φυσικὰ τοῦ κινήθηκε ἡ περιέργεια, καὶ εἶπε μέσα του πὼς πρέπει ὁρισμένως νὰ κοιτάξει νὰ τὰ μάθει ὅταν φύγει ἀπὸ κεῖνο τὸ μέρος. Μὲ τὴν ἀθώα αὐτὴ σκέψη, μπλέχτηκε ὁ Πάο-γιοὺ ἀξεδιάλυτα μὲ τοὺς δαίμονες τῶν παθῶν.

Περνώντας μιὰ δεύτερη πύλη, ὁ Πάο-γιοὺ εἶδε μακριὲς σειρὲς μικρῶν ναῶν μ᾽ ἐπιγραφὲς σὰν τὶς ἀκόλουθες: «Τμῆμα Διεστραμμένων Αἰσθημάτων», «Τμῆμα τῆς Ἀντίπαλης Ζήλιας», «Τμῆμα τοῦ Θρήνου τῆς Αὐγῆς», «Τμῆμα Μοιρολογιῶν τῆς Νύχτας», «Τμῆμα τῶν Ἐρώτων τῆς Ἄνοιξης» καὶ «Τμῆμα τῶν Θλίψεων τοῦ Φθινοπώρου».

—Σοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ μὲ περάσεις μέσ᾽ ἀπ᾽ ὅλα αὐτὰ τὰ ἱερά; ρώτησε ὁ Πάο-γιοὺ τὴ θεά.

—Ὄχι, ἀπάντησε ἡ θεά. Περιέχουν τὰ περασμένα, τὰ τωρινὰ καὶ τὰ μελλούμενα τῶν κοριτσιῶν τοῦ κόσμου ὁλόκληρου. Μάτια θνητῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ κοιτάξουν.

Καθὼς προχωροῦσαν, ἐξακολουθοῦσε ὁ Πάο-γιοὺ νὰ παρακαλεῖ ἐπίμονα τὴ θεά, ὥσπου τέλος αὐτὴ ὑποχώρησε λέγοντας:

—Μπορεῖς νὰ ἰδεῖς τοῦτο ἐδῶ.

Ὁ Πάο-γιοὺ κοίταξε πρὸς τ᾽ ἀπάνω καὶ εἶδε πὼς ἡ ἐπιγραφὴ πάνω ἀπὸ τὸ μικρὸ ἱερὸ ἦταν «Τμῆμα τῶν Κακότυχων». Ὑπῆρχε καὶ τὸ δίστιχο τοῦτο:

Τῆς ἄνοιξης οἱ λύπες καὶ τοῦ φθινοπώρου ἡ θλίψη –
ὅλα τὰ προκαλεῖ κανεὶς ὁ ἴδιος.
Πρόσωπο σὰ λουλούδι καὶ χαρακτηριστικὰ σὰν τὸ
φεγγάρι τίποτα δὲ φελᾶνε στὸ τέλος.

Μέσα, ὁ Πάο-γιοὺ εἶδε δέκα καὶ περισσότερα ἐρμάρια, ὅλα σφραγισμένα καὶ τὸ καθένα μὲ τ' ὄνομα μιᾶς ἐπαρχίας. Θέλοντας νὰ μάθει τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴ δική του, ὁ Πάο-γιοὺ πῆγε στὸ ἐρμάρι μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «Τὰ Δώδεκα Κορίτσια τοῦ Τσὶν Λίγκ, Ἀρχεῖο ἀρ. 1».

—Ἔχω ἀκούσει πὼς τὸ Τσὶν Λὶγκ εἶναι μεγάλη πολιτεία. Γιατί λοιπὸν ἔχει μόνο δώδεκα κοπέλες; Μόνο στὴ δική μου οἰκογένεια ἔχομε πολλὲς ἑκατοντάδες.

—Κρατοῦμε ἀρχεῖα μόνο γιὰ τὶς πιὸ σπουδαῖες, εἶπε ἡ θεὰ χαμογελώντας μ' ἐπιείκεια.

Ὁ Πάο-γιοὺ κοίταξε τ' ἄλλα δύο κοντινὰ ἐρμάρια καὶ παρατήρησε πὼς εἶχαν τὶς ἐπιγραφὲς «Τὰ Δώδεκα Κορίτσια τοῦ Τσὶν Λίγκ, Ἀρχεῖο ἀρ. 2» καὶ «Τὰ Δώδεκα Κορίτσια τοῦ Τσὶν Λίγκ, Ἀρχεῖο ἀρ. 3». Ἄνοιξε τὸ τελευταῖο ἐρμάρι κι ἔβγαλε ἕνα μεγάλο λεύκωμα. Ἡ πρώτη σελίδα ἦταν ἐντελῶς συσκοτισμένη ἀπὸ πυκνὴ ὁμίχλη καὶ βαριὰ σύννεφα. Δὲν ὑπῆρχε διόλου πρῶτο πλάνο στὴν εἰκόνα. Γραμμένοι στὴ σελίδα ἐκείνη ἦταν μόνο οἱ ἀκόλουθοι στίχοι:

Σπάνια συναντάει κανεὶς μιὰν ὁλοκάθαρη μέρα,
τὰ φωτεινὰ τὰ σύννεφα σκορπίζουν γρήγορα.
Ἡ καρδιά της ἦταν περήφανη ὡς ὁ οὐρανός,
ἀλλὰ ἡ θέση της στὴ Γῆ ἦταν ταπεινή.
Ἡ ὀμορφιὰ καὶ τὰ χαρίσματά της προκαλοῦν μόνο ζήλια
κι ὁ θάνατος ἦρθε πιὸ γρήγορα ἀπ' τὴν ἀβάσιμη κακογλωσσιὰ τοῦ κόσμου.
*Τοῦ κάκου τὴ θρηνεῖ ὁ πιστός της Πρίγκιπας.**

10 Tsao Hsueh-Chin, *Τὸ Ὄνειρο τῆς Κόκκινης Κάμαρας*

Σ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔβρισκε ὁ Πάο-γιοὺ οὔτε μέση οὔτε ἄκρη. Στὴν ἄλλη σελίδα ἦταν ζωγραφισμένο ἕνα μπουκέτο λουλούδια κι ἕνα σκισμένο στρωσίδι, μαζὶ μὲ τὸ ἀκόλουθο ποίημα:

Μπορεῖ βέβαια νά 'ναι γλυκιὰ καὶ καταδεχτική,
εἶναι ἀλήθεια σὰν τὴν κάσσια καὶ τὰ λουλούδια
τῶν ὀρχιδέων,
μὰ τί νὰ τὰ κάνει αὐτὰ ὁ νέος πρίγκιπας
*ἀφοῦ ἡ μοίρα εὐνόησε τὸν τιποτένιο καμποτίνο;**

Ἀπ' αὐτὸ ἔβγαλε ὁ Πάο-γιοὺ ἀκόμη λιγότερο νόημα. Ξανάβαλε τὸ λεύκωμα στὴ θέση του καὶ πῆρε τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ ἐρμάρι ἀριθμὸς 2. Στὴν πρώτη σελίδα ἦταν πάλι μιὰ ζωγραφιά — αὐτὴ τὴ φορὰ ἕνα κλαδάκι κάσσιας στὸ ἀπάνω μέρος κι ἀποκάτω ἕνας μαραμένος λωτὸς σὲ μιὰ λιμνούλα ξεραμένη. Τὸ ποίημα ποὺ συνόδευε τὴν εἰκόνα ἦταν τοῦτο:

Ἄ, σύμβολο τῆς ἀθώας ἀγνότητος,
ἡ σκληρή σου μοίρα δὲ σοῦ ἄξιζε καθόλου,
γιατὶ σὲ δυὸ λιβάδια ἕνα δέντρο θὰ φυτρώσει
στέλνοντας τὴ γλυκιὰ ψυχούλα σου στὴν παλιά
*της κατοικία.**

Καὶ πάλι δὲν κατάφερε ὁ Πάο-γιοὺ νὰ συλλάβει τὸ νόημα τῆς ζωγραφιᾶς καὶ τῶν στίχων. Δοκίμασε τὸ λεύκωμα στὸ ἐρμάρι ἀριθμὸς 1 καὶ βρῆκε τόσο τὶς εἰκόνες ὅσο καὶ τὰ ποιήματα τὸ ἴδιο ἀκατανόητα. Πήγαινε νὰ δοκιμάσει καὶ πάλι, ὅταν ἡ θεά, ἐπειδὴ φοβόταν μήπως μπορέσει νὰ διεισδύσει στὰ μυστικὰ τ' Οὐρανοῦ ἂν τὸν ἄφηνε νὰ ἐξακολουθήσει, τοῦ πῆρε τὸ λεύκωμα ἀπ' τὰ χέρια καὶ τὸ ξανάβαλε στὸ ἐρμάρι λέγοντας:

—Ἔλα νὰ ἰδεῖς καὶ τ' ἄλλα μέρη. Τί ὠφελεῖ νὰ πονοκεφαλιάζεις μ' αὐτὰ τὰ αἰνίγματα;

Ὁδήγησε λοιπὸν τὸν Πάο-γιοὺ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ

παλατιοῦ, ποὺ ἦταν ἀκόμα λαμπρότερο ἀπ' ὅ,τι εἶχε ἰδεῖ ὡς τότε. Κάμποσες νεράιδες βγῆκαν νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦν ὅταν τὶς φώναξε ἡ θεά, ἀλλὰ φάνηκαν ἀπογοητευμένες ὅταν ἀντίκρισαν τὸν Πάο-γιού. Μιά τους μάλιστα εἶπε μὲ ἀγένεια:

—Νομίζαμε πὼς θὰ μᾶς ἔφερνες τὴν Ἄλικη Ἀδερφή. Γιατί μᾶς φέρνεις τὸ πρόστυχο αὐτὸ πλάσμα ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν θνητῶν;

Κι ἐνῶ ὁ Πάο-γιοὺ στεκότανε σιωπηλὸς καὶ στενοχωρημένος, ἡ θεὰ ἐξήγησε στὶς νεράιδες της πὼς τὸν εἶχε φέρει γιὰ νὰ τὸν διαφωτίσει καὶ τὶς παρακάλεσε νὰ τὴ βοηθήσουν σ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Τὸ τσάι, τὸ κρασὶ καὶ τὰ φαγητὰ ἦταν ἐξαίσια, πέρα ἀπὸ καθετὶ ποὺ εἶχε ποτέ του γευτεῖ ὁ Πάο-γιού. Μετὰ τὸ συμπόσιο, ἡ θεὰ εἶπε στὶς νεράιδες της νὰ τραγουδήσουν τὸ «Ὄνειρο τῆς Κόκκινης Κάμαρας». Ἔδωσε στὸν Πάο-γιοὺ τὸ χειρόγραφο γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ παρακολουθήσει τὰ λόγια τοῦ τραγουδιοῦ.

—Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ μὴν τὰ καταλάβεις αὐτά, συνηθισμένος καθὼς εἶσαι μόνο στὸ τραγούδι τῶν θνητῶν, πρόσθεσε σὰν ἐπεξήγηση.

Τὸ τραγούδι ἦταν ὑπέροχο, ἀλλὰ ὁ Πάο-γιοὺ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβει τὶς ἀναφορὲς καὶ τοὺς ὑπαινιγμοὺς στὰ λυρικὰ ποιήματα. Ἡ θεὰ ἀναστέναξε μὲ συμπόνια σὰν εἶδε πὼς ὁ Πάο-γιοὺ ἔμενε ἀδιαφώτιστος.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο ὁ Πάο-γιοὺ ἄρχισε νὰ νυστάζει καὶ παρακάλεσε νὰ τὸν συχωρέσουν. Ἡ θεὰ τότε τὸν ὁδήγησε σ' ἕνα δωμάτιο, ὅπου σάστισε βρίσκοντας ἕνα κορίτσι ποὺ τοῦ θύμιζε μὲ τοὺς χαριτωμένους της τρόπους τὴν Πολύτιμη Ἀρετὴ καὶ μὲ τὴν ὀμορφιὰ τῶν χαρακτηριστικῶν της τὴ Μαύρη Νεφρίτη. Ἀναρωτιόταν τί ἄλλο θὰ τοῦ συνέβαινε, ὅταν ἄκουσε τὴ θεὰ ποὺ τοῦ μιλοῦσε.

—Στὴν Κόκκινη Σκόνη, τοῦ ἔλεγε, τὰ κεντημένα

δωμάτια συχνὰ ἐξευτελίζονται ἀνόσια ἀπὸ ἀσελγεῖς ἄντρες καὶ ἔκλυτες γυναῖκες. Ἀκόμα πιὸ ἀξιοθρήνητες εἶναι οἱ ἀπόπειρες νὰ γίνει διάκριση ἀνάμεσα στὴν ἀγάπη τῆς ὀμορφιᾶς καὶ στὴν ἀσέλγεια. Ξεχνοῦν πὼς τὸ ἕνα φέρνει τὸ ἄλλο. Τ' ἀνταμώματα στὸ Βουνὸ τῶν Μαγισσῶν καὶ οἱ ἐκστάσεις τῆς βροχῆς καὶ τῶν σύννεφων ἀποτελοῦν τὴν ἀναγκαία κατακλείδα μιᾶς ἀγάπης ποὺ ὑποτίθεται πὼς εἶναι ἁγνὴ ἀγάπη τῆς ὀμορφιᾶς. Φυσικὰ ἐννοῶ τὸ γενικὸ κανόνα ποὺ ἰσχύει γιὰ τοὺς περισσότερους ἄντρες καὶ γυναῖκες. Ὑπάρχουνε σπάνιες ἐξαιρέσεις, κι ἐσὺ εἶσαι μιὰ ἀπ' αὐτές. Κι ἀλήθεια σὲ θαυμάζω, γιατὶ εἶσαι ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀσελγεῖς ἄντρες στὸν κόσμο.

—Πῶς μπορεῖς νὰ μὲ κατηγορεῖς γιὰ κάτι τέτοιο; διαμαρτυρήθηκε ὁ Πάο-γιού. Μ' ἔχουνε συχνὰ μαλώσει γιατὶ δὲ δείχνω ἐπιμέλεια στὰ μαθήματά μου, καὶ οἱ γονεῖς μου μοῦ ἔχουν ψάλει τὸν ἑξάψαλμο πολὺ αὐστηρά, ἀλλὰ κανεὶς δὲ μ' ἔχει κατηγορήσει γιὰ ἀσέλγεια. Κι ἐξὸν ἀπ' αὐτό, εἶμαι ἀκόμα σχεδὸν παιδί. Δὲν ξέρω καλὰ καλὰ τί σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξη.

—Μὴν τρομάζεις, εἶπε ἡ θεά. Ἀσέλγεια θὰ πεῖ ἁπλῶς ὑπερβολή, καὶ ὑπάρχουν πολλῶ λογιῶ ὑπερβολές. Ἡ πιὸ κοινὴ εἶναι μιὰ ἀξεδίψαστη ἀπληστία τῆς σάρκας. Ὅλοι μας γνωρίζομε τὰ χυδαῖα ἐκεῖνα πλάσματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συλλογιστοῦνε μιὰν ὡραία γυναίκα παρὰ ὡς μέσο γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς κτηνώδεις ἐπιθυμίες τους. Ἡ δική σου ἀσέλγεια ὅμως εἶναι ἄλλου εἴδους, πιὸ ἐκλεπτυσμένη καὶ κρυφή, καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἀντιληφθεῖ, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τὴν περιγράψει. Μολοντοῦτο, εἶναι ἐξίσου ὑπερβολικὴ καὶ ἀχόρταγη ὅσο καὶ ἡ ἄλλη, ποὺ γνωρίζει καλὰ ὁ κόσμος· ἐνῶ ὅμως αὐτὴ ἡ τελευταία ἀποτελεῖ κίνδυνο γιὰ τὸ γυναικεῖο φύλο, ἡ δική σου ἡ ἀσέλγεια σὲ κάνει πολὺ εὐπρόσδεκτο σύντροφο στὰ δωμάτια τῶν κοριτσιῶν. Ἀλλ' αὐ-

τὸ ποὺ σὲ κάνει ποθητὸ στοὺς κοιτῶνες τῶν κοριτσιῶν, σὲ κάνει νὰ φαίνεσαι πολὺ πιὸ ἀφύσικος καὶ ἀλλόκοτος στὰ μάτια τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ δοκιμάσεις κι ἐσὺ αὐτὸ ποὺ δοκιμάζουν ὅλοι οἱ ἄντρες ὥστε νὰ γνωρίσεις τὴ φύση του καὶ τὰ ὅριά του. Γι' αὐτὸ λοιπὸν κανόνισα νὰ παντρευτεῖς τὴν ἀδερφή μου Τσίεν-μέι.* Κι ἀπόψε εἶναι ἡ νύχτα ὅπου θὰ συντελεστεῖ ἡ ἕνωσή σας. Ἀφοῦ καταλάβεις καὶ μόνος σου πὼς οἱ ἡδονὲς τοῦ Νεραϊδότοπου δὲν εἶναι παρὰ ἔτσι καὶ τόσο, θὰ συνειδητοποιήσεις ἴσως τὴ ματαιότητά τους καὶ θὰ στρέψεις τὸ νοῦ σου στὰ διδάγματα τοῦ Κομφούκιου καὶ τοῦ Μένκιου καὶ θ' ἀφιερώσεις τὶς προσπάθειές σου στὴν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ θεὰ ψιθύρισε στ' ἀφτὶ τοῦ Πάο-γιοὺ τὰ μυστικὰ τοῦ σύννεφου καὶ τῆς βροχῆς καὶ τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὴν ἀδερφή της, τὴν Τσίεν-μέι. Ὕστερα τοὺς ἄφησε μόνους κι ἔκλεισε τὴν πόρτα βγαίνοντας. Ὁ Πάο-γιοὺ ἀκολούθησε τὶς ὁρμήνειες τῆς θεᾶς καὶ ἔπαιζε μὲ τὴ νύφη του κατὰ τρόπους ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστεῖ, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιγράψομε τὶς λεπτομέρειές τους ἐδῶ. Τὴν ἄλλη μέρα βγῆκε ὁ Πάο-γιοὺ νὰ κάνει ἕναν περίπατο μὲ τὴ νύφη του, ἀλλὰ ἔξαφνα βρέθηκε σ' ἕνα χωράφι γεμάτο τριβόλια καὶ ἀγκαθεροὺς βάτους ποὺ περιδιάβαζαν λύκοι καὶ τίγρεις. Μπροστά του μιὰ ἔκταση νεροῦ τοῦ ἔκοβε τὸ δρόμο τῆς φυγῆς. Κι ἐνῶ πάσκιζε ἀπεγνωσμένα νὰ σκεφτεῖ τί ἔπρεπε νὰ κάνει, ἡ φωνὴ τῆς θεᾶς τοῦ μίλησε ἀπὸ πίσω: «Σταμάτα καὶ γύρισε πίσω ὅσο εἶναι ἀκόμα καιρός». Ἐνῶ μιλοῦσε, ἕνας βουερὸς βρυχηθμὸς ἀκούστηκε ἀπὸ τὴ λίμνη καὶ μιὰ ὀρδὴ ἀπὸ τέρατα ὅρμησε καταπάνω στὸν Πάο-γιού. Ξεφρενιασμένος φώναξε: «Βοήθα με, Τσίεν-μέι, βοήθα με!» Καὶ τότε ξύπνησε, λουσμένος σὲ κρύον ἵδρωτα, ἐνῶ ἡ Διαπεραστικὴ Εὐωδιὰ καὶ οἱ ἄλλες κοπέλες ἔτρεχαν πρὸς τὸ κρεβάτι του φωνάζο-

ντας: «Μὴ φοβᾶσαι, Πάο-γιού, εἴμαστε ὅλες ἐδῶ μαζί σου». Ἡ Τσὶν-σίχ, ποὺ εἶχε ἀκούσει τὸν Πάο-γιοὺ νὰ φωνάζει τὴν Τσίεν-μέι, ἀναρωτιόταν μὲ ἀπορία: «Πῶς ἔτυχε νὰ ξέρει τ' ὄνομα ποὺ εἶχα παιδί;»

Καθὼς ἡ Διαπεραστικὴ Εὐωδιὰ βοηθοῦσε τὸν Πάο-γιοὺ νὰ συγυρίσει τὴ φορεσιά του, τὸ χέρι της ἄγγιξε κάτι ὑγρὸ καὶ γλοιῶδες. Τὸ ἀποτράβηξε ἀμέσως καὶ ρώτησε τὸν Πάο-γιοὺ τί ἦταν. Ὁ Πάο-γιοὺ δὲν ἀπάντησε, μόνο κοκκίνισε καὶ τῆς ἔσφιξε τὸ χέρι τρυφερά. Καθὼς ἦταν ἔξυπνη κοπέλα κι ἕνα-δυὸ χρόνια μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν Πάο-γιού, κοκκίνισε κι αὐτὴ καὶ δὲ μίλησε ἄλλο. Ἀργότερα, τὸ ἴδιο βράδυ, ποὺ εἶχε μείνει μόνη μὲ τὸν Πάο-γιού, τοῦ ἔφερε μιὰν ἀλλαξιὰ ροῦχα.

—Μὴν τὸ πεῖς σὲ κανένα σὲ παρακαλῶ, τῆς εἶπε ὁ Πάο-γιοὺ στενοχωρημένα, καὶ τῆς ἐμπιστεύτηκε τί εἶχε ὀνειρευτεῖ.

Ὅταν ἔφτασε στὸ τί εἶχε γίνει στὸ νυφικὸ κρεβάτι, ἡ κοπέλα κοκκίνισε, γέλασε καὶ σκέπασε τὸ πρόσωπο μὲ τὰ χέρια της. Ὁ Πάο-γιοὺ εἶχε πάντα του ἰδιαίτερη συμπάθεια πρὸς τὴν κοπέλα αὐτή, γι' αὐτὸ τῆς πρότεινε νὰ τῆς δείξει τί τὸν εἶχε ὁρμηνέψει ἡ θεά. Στὴν ἀρχὴ ἡ Διαπεραστικὴ Εὐωδιὰ ἀρνήθηκε, ἀλλὰ στὸ τέλος συγκατένευσε, ἀφοῦ ἤξερε πὼς κάποια μέρα θὰ γινόταν παλλακίδα τοῦ Πάο-γιού. Ἀπὸ τότε καὶ ὕστερα ὁ Πάο-γιοὺ τὴ μεταχειριζόταν μὲ ἀκόμα μεγαλύτερη τρυφερότητα ἀπὸ πρίν, κι ἀπὸ μέρους της ἡ κοπέλα ὑπηρετοῦσε τὸ νέο κύριο σ' ὅλες του τὶς ἀνέσεις ἀκόμα πιὸ πιστὰ παρὰ πρίν.